

Jordi Prat

*Loving
Graceland*

V I E N A
E D I C I O N S

Primera edició: juny del 2017

© Jordi Prat Gerez, 2017

© de les característiques d'aquesta edició:

Viena Edicions

Tuset ,13, 3r 1a – 08006 Barcelona

Tel. 93 453 55 00

www.vienaeditorial.com

viena@vienaeditorial.com

ISBN: 978-84-8330-949-0

Dipòsit legal: B 11351-2017

Fotocomposició: Alfa

Impressió i enquadernació: Romanyà Valls

Qualsevol forma de reproducció,
distribució, comunicació pública o transmissió
d'aquesta obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei.
Adreceu-vos a CEDRO (www.cedro.org) si necessiteu
fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra.

CANÇÓ D'ENTRADA

*The Mississippi Delta was shining
Like a National guitar
I am following the river
Down the highway
Through the cradle of the civil war.*

*I'm going to Graceland, Graceland
In Memphis, Tennessee,
I'm going to Graceland [...].*

*[...] For reasons I cannot explain
There's some part of me wants to see Graceland.*

PAUL SIMON. «Graceland» (1986)

Capítol 1

TRAVESSANT AIGÜES TÈRBOLES

Ja fa temps que volia escriure aquesta història, però no trobava mai el moment adequat, ni l'indret oportú, ni molt menys les condicions ambientals idònies; segurament també pel respecte i, en alguns casos, veneració que tinc per personatges que hi apareixen. Malgrat tot, m'hi poso. Es tracta d'una història que d'altres ja han escrit abans; pocs escollits tingueren la sort de viure-la en primera persona, però també la desgràcia de la incredulitat posterior amb la qual hagueren de bregar la resta de la seva existència.

A grans trets, l'únic que varia és el quan i l'escenari, però els fonaments bàsics són sempre els mateixos, amb un element comú en tots els casos. Una pauta que es repeteix una vegada i una altra, i a la qual ni físics ni literats han pogut donar una explicació definitiva capaç de convèncer els més somiadors. Somnis que s'esvaeixen i s'enlairen com el fum d'un cigarret, les guspies d'un foc d'hivern o lliscant avall com les aigües tèrboles d'un riu carregat de misticisme i de veritats perdudes per sempre. Perquè, desenganyem-nos, ni el Danubi és blau ni el Mississipi és daurat, més aviat tenen ambdós una tonalitat molt semblant en bona part dels seus

respectius i llargs cabals propera a l'anomenat «gos com fuig». Posats a tocar de peus a terra, afavorint l'esperit científic i cercant amb l'afany d'un nedador esgotat qualsevol de les seves ribes, fora bo tractar d'establir línies comunes i poder definir el context per situar-nos en el temps i en l'emplaçament concret que la nostra història demana.

Coneixeu l'anomenat Mid-South dels Estats Units? És una porció del país que engloba territoris de Tennessee, Mississippi, Kentucky, Arkansas i Missouri. Si mai teniu l'oportunitat de visitar-lo, de ben segur que en quedareu captivats. Tradició, espiritualitat, classicisme i influències de tot tipus van agafats de la mà i configuren un còctel cultural de difícil comprensió a primer cop d'ull, però, a mesura que un s'hi endinsa, se'n revelen els secrets. El que és complex esdevé senzill i l'impossible, terrenal.

Centrats essencialment en l'aspecte artístic, i en clau romàntica, què poden tenir en comú velles llegendes associades al cabal i al trajecte del Mississippi amb el bressol del rock 'n' roll? Inicialment, per als profans, no gaire, però, després d'una segona anàlisi més acurada, els punts d'intersecció són més dels que ens podríem pensar. En aquest sentit, l'escriptor Samuel Clemens, més conegut com Mark Twain, contribuï a l'edificació dels fonaments d'un estil i modificà l'enfocament de la literatura nord-americana en proporcionar-li una nova panoràmica carregada d'ironia crítica i originalitat, alhora que es rebel·là com una mena de pioner o visionari capaç de transformar en realitat els somnis més agosarats. De la seva ploma i creativitat, en sorgiren personatges que a hores d'ara ja formen part de l'imaginari popular, però foren fruit només de contemplar les aigües fangoses d'un riu tan il·lustre i quedar-ne encisat, o per aquells capricis de la física en els quals l'espai i el temps es confonen, hi hagué alguna

cosa més? Twain havia nascut a Missouri el 30 de novembre de 1835 amb l'arribada del cometa Halley, i morí amb la següent visita de l'asteroide, setanta-cinc anys després, el 21 d'abril de 1910. Curiosament, cent anys més tard del seu naixement, venia al món un dels personatges de la nostra història, i també quaranta-quatre anys després del seu natalici, la localitat alemanya d'Ulm registrava en els seus llibres un nadó amb el nom d'Albert Einstein, futur pare de la física moderna.

Si tractem de dibuixar en la nostra ment els rostres de Twain i d'Einstein, veurem que tenen una certa semblança, igual que la seva particular grafologia, sense oblidar els tres quarts de segle que visqueren tots dos en un context astral marcat també per algunes similituds. Curiositats i coincidències.

Tota aquesta mena de tràveling introductorí des dels racons de la física fins als textos de Mark Twain serveix de preàmbul per al nostre relat, cercant potser una explicació coherent allà on no n'hi ha. Tan sols fets.

A finals del 1889, Twain publicà la novel·la *Un ianqui a la cort del rei Artús*, en la qual el protagonista, Hank Morgan, un ciutadà nord-americà del segle XIX, retrocedia en el temps fins a l'Anglaterra de l'edat mitjana, concretament a la cort del rei Artús, el mític Camelot i els seus llegendaris cavallers. La possibilitat de canviar el passat coneixent el futur fascinà tant l'escriptor com el físic alemany que formulà la seva teoria de la relativitat a principis del segle XX. Potser el físic o l'escriptor visqueren també la seva particular aventura, en la qual Hank Morgan no era més que un reflex de les seves pròpies vivències en un temps passat, algun indret remot i la connivència d'altres «reis» sense un reialme concret.